

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 85/2024-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Mariánom Semanom, advokátom, Majakovského 9, Bratislava, proti postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 4To/9/2022 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. decembra 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom najvyššieho súdu v odvolacom trestnom konaní s tým, že najvyššiemu súdu bude prikázané konať bez zbytočných prietahov a bude jej priznané finančné zadosťučinenie 10 000 eur.

II.

2. Sťažovateľke bolo vo februári 2010 vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin podvodu v organizovanej skupine a pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny. Trestná činnosť spočívala v prevodoch nehnuteľností získaných na základe falošných listín, pričom sťažovateľka sa mala za odmenu preukazovať sfalšovaným občianskym preukazom a následne podpísovať rôzne kúpne zmluvy. Trestné konanie sa vedie pre štyri obzvlášť závažné zločiny a trestný spis má 53 zväzkov, čo je približne 12 000 strán. O v júli 2015 podanej obžalobe rozhodol Špecializovaný trestný súd (ďalej len „ŠTS“) rozsudkom z decembra 2021, proti ktorému sa sťažovateľka a ďalších 12 obžalovaných odvolalo. Najvyššiemu súdu boli odvolania predložené v júli 2022.

III.

3. Sťažovateľka považuje za neakceptovateľné, aby trestné konanie trvalo viac ako 13 rokov. Samotná dĺžka trestného stíhania od vznesenia obvinenia do podania obžaloby presiahla päť rokov. Následne sa konalo o obžalobe vyše šesť rokov, pričom ŠTS vykonal niekoľko hlavných pojednávaní, no od polovice roka 2016 až do hlavného pojednávania v novembri 2021 bol nečinný. Sťažovateľka tvrdí, že k prieskumom nijak neprispela a aktívne spolupracovala s orgánmi činnými v trestnom konaní. Tvrdí, že trestné konanie na ňu negatívne vplýva, keďže je v stave právnej neistoty, pričom sa snaží preukázať svoju nevinu. Preto aj najvyššiemu súdu podala sťažnosť na prieskumy, ktorá bola vyhodnotená ako nedôvodná.

IV.

4. Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00). Nie každý zistený prieskum v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 42/01).

5. Sťažovateľka je vystavená obžalobe pre závažnú a rozsiahlu trestnú činnosť spáchanú organizovanou skupinou. Hoci viackrát zdôrazňuje celkovú dĺžku konania, ústavnou sťažnosťou namieta len konanie o jej odvolaní vedené na najvyššom súde. Preto nie je dôvod zohľadniť celkovú dĺžku konania, keďže nič jej nebránilo v tom, aby ústavnú sťažnosť smerovala aj proti postupu ŠTS, ktorý vo veci proti nej podanej obžalobe doteraz právoplatne nerozhodol tak, aby odstránil stav jej právnej neistoty. Namietané odvolacie konanie trvá sedemnášť mesiacov. Hoci ide o pomerne dlhú dobu, treba zohľadniť, že najvyšší súd v odvolacom konaní musí preskúmať dôvodnosť odvolaní 13 obžalovaných vo vzťahu k rozsiahlej ekonomickej trestnej činnosti dokumentovanej množstvom dôkazov, o čom svedčí samotný rozsah spisu. Predmetom odvolacieho konania je nepochybne skutkovo zložitá vec. Takéto a takto dlho trvajúce odvolacie konanie nedosahuje ústavne relevantnú intenzitu, z ktorej by bolo možné dospieť k záveru o porušení jej ústavných práv. Skutková zložitnosť veci ako podstatný faktor posúdenia porušenia práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vyplýva aj z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva (Humen proti Poľsku, Calvelli a Ciglio proti Taliansku). Ústavná sťažnosť je pri doterajšej dĺžke odvolacieho konania zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. februára 2024

Robert Šorl
predseda senátu